

об'єктом розподілу є держава і підприємство, внаслідок чого прибуток розподіляється на такі дві частини:

- 1) податок на прибуток;
- 2) чистий прибуток.

Податок на прибуток поступає в доходи державного бюджету. Чистий прибуток залишається в повному розпорядженні підприємства і використовується на виплату дивідендів та розширення і оновлення виробництва. [2,с.206]

У сучасних умовах господарювання держава не встановлює яких-небудь нормативів розподілу прибутку, але через порядок оподаткування прибутку підприємства стимулює витрати на відтворення виробничих і невиробничих фондів, витрати на добродійні цілі, фінансування природоохоронних заходів, витрати за змістом об'єктів і установ соціальної сфери та ін.

Прибуток розподіляється між державою, власниками підприємства і самим підприємством. Пропорції цього розподілу значною мірою впливають на ефективність діяльності підприємства як позитивно, так і негативно. Взаємини підприємств і держави з приводу прибутку будуються на основі оподаткування прибутку. Система оподаткування прибутку значно впливає на ухвалення багатьох фінансових рішень на підприємстві. [4]

На сьогодні тема впливу податку на прибуток на ефективність діяльності підприємства залишається не достатньо дослідженою проблемою. Тому в цій сфері

необхідно звернути увагу на підходи, які практикуються за кордоном.

Таким чином, на нашу думку, прибуток - це загальноекономічна категорія. Це водночас і мета і основний показник діяльності кожного підприємства. За рахунок прибутку формуються показники фінансової стійкості підприємства.

В умовах ринку підприємець вкладає капітал в ті галузі, що дають максимум прибутку. Саме тому зміст будь-якої підприємницької діяльності полягає у досягненні економічного ефекту у вигляді прибутку.

Нині в Україні спостерігається тенденція до значного зниження рівня рентабельності виробництва, що означає збитковість багатьох підприємств. У зв'язку з цим управління підприємством вимагає вдосконалення методів оцінки і прогнозування прибутку. Чим більше уваги приділяється цій економічній категорії, тим ефективніше функціонує підприємство. Усе це зумовлює необхідність дослідження сутності та теоретичних засад функціонування прибутку підприємств.

Таким чином, ми вважаємо, що важлива роль у забезпеченні всебічної інтенсифікації виробництва та підвищення його ефективності належить прибутку. Що прибуток - це все ж таки позитивний фінансовий результат діяльності будь-якого підприємства. Саме він грає одну з головних ролей в системі економічних показників і є незмінною, головною метою функціонування підприємства та основним стимулом розвитку підприємницької діяльності.

Література

1. Економічний аналіз: Навчальний посібник/ Паланюк Н.А., Петренко В.Г.–К.:Аграрна освіта,2010.–252с.
- 2.Фінанси підприємств: Навчальний посібник/ М.Я.Дем'яненко, Н.М.Левченко, В.П.Шевчик, В.М.Пилявець, С.М.Макарець/. –К.:2007.–371с.
3. Податковий кодекс України(Відомості Верховної ради України(ВРУ) 2011, №13-14,№15-16,№17,ст.112)(із змінами та доповненнями).
- 4.www.jandex.ru.

УДК 657.44:339.187.6

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ТА АНАЛІЗ ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ

Ващула О.В – ст. 3 курсу, гр.ОПвн-31

Науковий керівник – Ясишена В.В. – к.е.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки

У статті розглядається проблема розвитку, та обліку лізингових операцій в Україні. Лізингова діяльність має важливе значення як і в світовій так і у вітчизняній економіці. Актуальність розвитку лізингу в Україні є досить висока, адже провідні теоретики стверджують, що нинішня ситуація є сприятливою для його розвитку та запровадження нових ініціативних форм обліку лізингу. Досліджуючи лізинг можна стверджувати, що його історія сягає своєї давнини. Про природу лізингової угоди свого часу писав ще Аристотель (384/383 – 322 рр. до н. е.) В одному з трактатів у «Риториці» він зазначав, що багатство полягає у користуванні, а не в праві власності.

Лізингові операції є одним з найефективніших способів внутрішнього інвестування, у країнах з ринковою економікою, таких як США, Італія, Велика Британія, Німеччина. Можна сказати що лізинг – операція, за якою лізингодавець передає

лізингоодержувачу право користування активом за плату на певний період.

За стандартами МСБО лізингові операції класифікуються як кредитні та обліковуються на певних рахунках. Водночас лізингові операції за формою означають передання-отримання основних засобів у користування. Однією з найпоширеніших форма надання послуг у зовнішньоекономічній діяльності.[2]

Він дуже зручний особливо для українських виробників, які не можуть самостійно придбати необхідне їм обладнання високої якості. Лізинговими операціями займаються великі фірми, банки, а також спеціалізовані лізингові компанії.

Лізингові операції здійснюються на підставі контрактів, що укладаються між суб'єктами лізингу. Найпоширенішими видами лізингу є фінансовий та оперативний.

Фінансовий лізинг – договір лізингу, в результаті укладання якого лізингоодержувач на своє замовлення отримує в платне користування від лізингодавця об'єкт лізингу на строк, не менший строку, за який амортизується 60 відсотків від вартості об'єкта, визначеної в день укладання договору.[4]

Оперативний лізинг — це договір лізингу, в результаті укладання якого лізингоодержувач на своє замовлення отримує у платне користування від лізингодавця об'єкт на строк, менший строку, за який амортизується 90 відсотків від вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладання договору.[4]

Бухгалтерський облік дає можливість оцінити економічний зміст лізингових операцій, на основі даних які відображаються у бухгалтерській звітності. Ефективність лізингу виявляється у таких напрямках як розширення виробничих потужностей. Важливе значення має підвищення ефективності інвестицій. Оскільки інвестиції, які плануються і реалізуються на основі лізингу, набувають форми лізингового проекту, його, як і будь-який інвестиційний проект, потрібно розробляти. Особливо важливо при цьому правильно оцінити його ефективність. Після закінчення лізингової угоди можна визначити ефективність лізингової операції. Запропонована фінансово-лізинговим домом банку "Україна" методика визначення оцінки лізингового проекту враховує комплекс факторів, які впливають на ефективність. Використовують таку нерівність:

$$C_{\text{ліз}} < \sum \frac{Ч_{ni}}{K_{\text{ліз}}^n},$$

де $C_{\text{ліз}}$ – вартість об'єкта лізингу; $Ч_{ni}$ – чистий прибуток i -го періоду; $K_{\text{ліз}}$ – лізинговий коефіцієнт; n – строк лізингу; i – період лізингового договору ($i=1, 2, \dots, n$).

Нерівність показує ефективність лізингового проекту. Якщо значення $K_{\text{ліз}}$ перетворює нерівність у рівність (гранична ефективність лізингового проекту), то в даному випадку необхідно враховувати ступінь ризику реалізації проекту, тобто укладати з лізингоодержувачем додатковий заставний договір.[1]

При використанні лізингових операцій є ще не вирішені питання щодо облікового відображення основних засобів, які вже введені в експлуатацію або проходять державну реєстрацію. За рекомендацією Шендеровської А.С., можливі два облікових варіанти: поки не зареєстровано право власності, об'єкт нерухомості обліковується на рахунку субрахунку 151 «Капітальні інвестиції», або майно відразу враховується на окремому субрахунку до рахунку 10

«Основні засоби» з урахуванням аналітичності до робочого плану рахунків установи, яка веде лізингову діяльність. Подальша заборгованість за майно, яке передано у фінансовий лізинг, повинно обліковуватися на окремому субрахунку 181. Якщо лізингодавець прийняв нерухомість по акту прийому-передачі від генерального підрядника, ввів його в експлуатацію і почав процедуру реєстрації, то її можна врахувати на окремому субрахунку рахунку 181 як майно для здачі в оренду, право власності на яке не зареєстроване. Якщо ж нерухомість введена в експлуатацію, але процедура реєстрації не почалася, то врахувати об'єкт на рахунку 181 не можна. Проте необхідно зафіксувати обраний варіант обліку в обліковій політиці. Це правило поширюється і на землю, якщо вона виступає одним з об'єктів операції лізингу.[3]

Щодо амортизації об'єкта фінансової оренди, то орендар нараховує її протягом періоду очікуваного використання активу за обраним (згідно з П(С)БО 7 «Основні засоби» і 8 «Нематеріальні активи») методом за кредитом рахунку 13 «Знос (амортизація) необоротних активів». [5]

Удосконалити процес обліку лізингових операцій також можливо при затвердженні методичних рекомендацій з обліку лізингу на підприємствах.

Отже, лізингові операції широко розповсюджуються в Україні. Лізинг є засобом пришвидшення оновлення основних фондів, стимулювання розвитку національної економіки в цілому, її структурної перебудови, збільшення інвестицій у різні галузі економіки. Проте існує необхідність удосконалення законодавчої бази, усунення суперечностей у законах, які регулюють цей вид діяльності, удосконалення системи обліку лізингових операцій.

Також вважаємо за необхідне застосовувати різні методики, які дозволять враховувати вплив інфляційних процесів, банківських відсотків і різних інших чинників, що забезпечить досягнення оптимальних договірних положень, які будуть задовольняти обидві сторони.

Література

- 1.Байдик О.О. Фінансовий лізинг. Проблеми обліку та оподаткування / О. Байдик // Контракти. Дебет-Кредит. – 2013. – № 22–23. – С. 31–34.
- 2.Волкова М.В., Кунченко О.В. Удосконалення обліку лізингових операцій на підприємствах України [Електронний ресурс] / www.rusnauka.com/15_APSN_2010/Economics/67475.doc.htm.
- 3.Граковський Ю. Особливості відображення фінансового лізингу в бухгалтерському й податковому обліку / Ю. Граковський // Вісник податкової служби України. – 2010. – № 19. – С. 16-23
4. Закон України «Про фінансовий лізинг» №394-XIV від 14.01.1999 р. із змінами від 11.12.2003 р. № 1381-IV[Електронний ресурс] // Режим доступу < <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/723/97-вр>>.
- 5.Положення стандарт бухгалтерського обліку 14 "Оренда" затв. наказом Міністерства фінансів України від 28.07.2000 р. № 181. [Електронний ресурс] // Режим доступу <http://buhgalter911.com/Res/PSBO/PSBO14.aspx>.